

Seg er, som jeg tidligere har havt Leilighed til at udtale her i Salen, en meget bestemt Modstander af at lægge nye Byrder paa Hartkornet, men det forekommer mig, at Kraften til at modstaae noget Saadant svækkes meget betydeligt, naar man uden tilstrækkelig Anledning vil søge at kaste en Hartkornsbyrde over paa Befolkningen i dens Heelhed.

H. Jensen: Seg er i det Tilfælde, at jeg i denne Sag hverken er enig med det ærede Fleertal eller med det ærede Mindretal. Fleertallet betragter det som Væsentligt, at der gives de Vedkommende nogen Erstatning, men som noget Uvæsentligt, om Erstatningen udredes enten paa den Maade, Mindretallet ønsker, eller paa den Maade, den høitærede Minister attraaer, medens Mindretallet har den omvendte Opfattelse, idet det nemlig betragter det, om der overhovedet gives nogen Erstatning, for det Uvæsentlige, hvorimod det seer noget meget Væsentligt i, at Erstatningen, hvis der skal gives en saadan, udredes af alle Landets Skatteydere. For mig stiller Sagen sig saaledes, at der ikke her er et væsentligt og et uvæsentligt Moment, men to væsentlige Sider, hvoraf den ene er den, at der gives nogen Erstatning, og den anden — saaledes forekommer det idetmindste mig — at Erstatningen bliver udredt af alle Statens Skatteydere. Seg har allerede tidligere havt Leilighed til at udtale dette, og hvad der hidtil er fremkommet, har ikke paa nogen Maade kunnet røkke min Overbeviisning om, at det vilde være den rette Fremgangsmaade. Naar den høitærede Minister idag nærmere har udviklet, hvad han tidligere har antydet, nemlig at det skulde være en Uret imod de Næringsdrivende i Kjøbstæderne, isald man fordrede, at de skulde deeltage i denne Ydelse, skal jeg bemærke, at man, forsaavidt Sligt kan undgaaes, kunde undgaae at gjøre en saadan Uret, naar man optog Bestemmelser om, hvorledes de Næringsdrivende skulde udrede deres Bidrag til den her omhandlede Erstatningssum, hvorimod man, ved at gaae

den Vej, som den høitærede Minister fordrer, man skal gaae, kommer til at begaae en i mine Dine meget stor Feil, idet man derved ogsaa ganske fritager f. Ex. Embedsmænd og Mænd, der leve af deres Penge — Foll, som dog i Reglen have temmelig betydelige og sikke Indtægter — for at deeltage i dette Erstatningsbeløb, skjøndt det billigtvis maa erkjendes, at Erstatningen ligesaa vel er i deres Interesse som i Hartkornbrugernes. Seg kunde derfor have ønsket, at Ministeren, idet han opretholdt det Princip, hvis Rigtighed jeg i og for sig meget vel kan anerkjende, at der kan være mange Næringsdrivende, som man kunde ønske skulde have nogen Bømpelse i Udredelsen af deres Part i denne Erstatning, ikke havde gjort det ved at gaae den Vej, han er gaaet, men derimod ved at træffe nærmere Bestemmelse angaaende den Maade, hvorpaa Erstatningsbidragene skulde udredes under de forskjellige givne Forhold. Smidbertid er Stillingen nu engang given ved den høitærede Ministers aldeles bestemte Optræden i denne Sag. Vi have ikke Valget mellem Andet end enten ingen Erstatning at faae eller at faae den paa den Maade, som den høitærede Minister har erklæret sig villig til at gaae ind paa, og jeg skal da udtale, at jeg for mit Vedkommende ikke kan være med til at give Afkald paa den Erstatning, her tilbydes; men hvor Meget jeg end har imod at gaae ind paa den Udredelsesmaade, Fleertallet har anseet sig nødt til at gaae ind paa, maa jeg dog erkjende, at dette er rettere end aldeles ikke at yde nogen Erstatning. Det er mig dog af særdeles Vigtighed at gjøre det klart, at jeg, naar jeg gaaer ind paa Fleertallets Opfattelse af Hovedsagen, paa ingen Maade kan gaae ind paa den Betragtning, som Udvalgets Ordsfører gjorde gjældende, idet han motiverede Fleertallets Forslag. Der kan ikke være nogen Tvivl om, at vedkommende Hartkornseiere efter den nugældende Lov ere pligtige til at udrede disse Kjøpster; men den ærede Ordsfører indrømmede selv, at man ved